DESIRE®

Cynthia St. Aubinová

Promlčené polibky

HARLEQUIN®

Cynthia St. Aubinová

PROMLČENÉ POLIBKY

Překlad

Jana Pešková

Milá čtenářko,

léto je v plném proudu a já věřím, že si ho užíváte, jak jen to jde. K letní pohodě jistě přispějí i mé příběhy. Jejich hrdinky Tylor, Meghan a Arlie se snaží soustředit na kariéru, protože jejich osobní život za mnoho nestojí. Domnívají se, že štěstí dosáhnou právě pomocí pracovních úspěchů. Avšak při honbě za kariérou narazí na pozoruhodné muže, kteří změní jejich pohled na svět, a ony přehodnotí své priority. Ano, je to hezké mít úspěch, vydělávat peníze, vytvářet nové hodnoty, ale ke štěstí to nestačí. K tomu je potřeba mít někoho vedle sebe… Ať se tedy pustíte do četby romance Tři hodiny života, Otázka za milion *nebo* Promlčené polibky, *přesvědčíte se, že se to hrdinkám po různých peripetiích nakonec podaří.*

Přeju Vám ničím nerušenou četbu.

S láskou
Váš Harlequin

Cynthia St. Aubinová

PROMLČENÉ POLIBKY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Corner Office Confessions

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2022 by Cynthia St. Aubin
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9533-8 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9534-5 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9535-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Teď nebylo rozumné myslet na ony polibky.

Bylo to před deseti lety, ale Arlington Banksová jej stále měla v živé paměti. Ten příval vzrušené sladkosti s příchutí piva, ukořistěného na středoškolském večírku.

Jeho divoká touha, s kovovou příchutí na jazyku. Stále si dokázala vybavit, jak jí od hlavy až k patě naskočila husí kůže, když jí prsty stoupal po žebrech.

Teď, po deseti letech, byla ve stejné budově jako on.

Arlie naposledy pohlédla na svůj odraz v lesklých kovových dveřích výtahu a zastrčila si uvolněný pramínek vlasů zpátky do drdolu, který měl vypadat nedbale. Stihla se ujistit, že její pečlivě nanesený make-up je dokonalý, přestože její odraz rozdělovala spára dveří.

Podobně rozpolcená byla i uvnitř. Jedna její polovina si uvědomovala, že pracovní pohovor se Samuelem Kanem, generálním ředitelem společnosti *Kane Foods*, není vůbec dobrý nápad. Ta druhá věděla, že je to vzhledem k okolnostem to nejlepší, co ji mohlo potkat.

Okolnosti, to byl dost slabý výraz pro chaos, který jí rozerval duši a převrátil život naruby.

S nehty zarytými do dlaní sledovala, jak na panelu napravo od dveří blikají zeleně svítící čísla: 12, 13, 14… zbývalo jich ještě deset do patra, kde měly Kane Foods kanceláře.

Výtahová kabina se s melodickým cinknutím zastavila, Arlie se zhluboka nadechla a doufala, že se jí žaludek, stlačený do ledové sněhová koule, vrátí zas do

normálu. Ale to štěstí neměla. Vystoupila ve čtyřiadvacátém patře, otočila se a stanula tváří v tvář francouzským oknům až ke stropu. Kaneovi si vždy potrpěli na okázalost.

Když se přiblížila, ozvalo se mechanické zabzučení a dveře se hladce otevřely směrem dovnitř. Arlie bezděky zalapala po dechu. Před ní se rozprostírala nekonečná plocha travertinové podlahy a ladná křivka širokého schodiště s umělecky tepaným železným zábradlím. Lustr nad ním se podobal uragánu křišťálových střípků zavěšených v zářivě nehybném víru. Strop byl mistrně vymalován pastelově modrou barvou, s bílými nadýchanými obláčky a růžovobílými rozvernými andělíčky. To vše rámovaly malované architektonické prvky, které působily dojmem ručně tesané kamenické práce O tomto druhu hyperrealistické malby se dozvěděla kdysi dávno v kurzu dějin umění na vysoké škole.

Trompe l'oiel. Vizuální dvoudimensionální klam. Klamat Kaneovi uměli mnoha způsoby, jak dobře věděla.

Chvíli tam stála s otevřenými ústy, než ji uklidňující medový hlas vrátil zpět do přítomnosti. „Vy musíte být slečna Banksová."

Arlie odtrhla pohled od stropu a všimla si recepčního stolu úhledně vtěsnaného ke zdi.

Za lakovanou plochou intarzovaného dřeva se na ni hřejivě usmívala drobná brunetka se značkovými brýlemi. Na malé tabulce na zkoseném rohu stolu stálo: Evelyn Norrisová, recepční.

„Já jsem. Já mám…"

„Já vím. V devět hodin pohovor s panem Kanem," dokončila za ni Evelyn Norrisová, recepční, s profesionální svižností.

„Se Samuelem Kanem," zdůraznila Arlie, aby snad proboha neskončila u stolu toho špatného Kanea. Ne že by snad existoval nějaký správný Kane, pokud mohla soudit ze své zkušenosti.

„Ano, to vidím." Evelyn přelétla pohledem k velkému

monitoru na stole. „Prosím, posaďte se, dám mu vědět, že jste tady."

„Samozřejmě." Arlie si upravila popruh brašny na notebook zamířila k sedací soupravě. Ozvěna klapotu jejích podpatků zněla v rozlehlé hale s vysokým stropem jako výstřely z pistole.

Boty, stejně jako zbytek svého oblečení vybírala s téměř chirurgickou přesností. Přiléhavá, ale ne příliš těsná úzká sukně. Na míru šitá, ale ne moc vypasovaná, čistě bílá halenka s výstřihem do véčka, odhalujícím sotva znatelný náznak ňader. Účes byl jediný prvek, nad nímž se potrápila. Když stála před zrcadlem a proklínala své husté prameny barvy zralé pšenice, zavrhla dlouhé rozpuštěné vlasy jako příliš ležérní. Napůl stažené vlasy zaváněly nerozhodností, a tak se rozhodla pro jednoduchý drdol.

Arlie se usadila na smetanově bílou koženou sedačku, vytáhla z tašky telefon a projela zpět e-maily až ke zprávě, která jí obrátila svět naruby.

Dobré odpoledne,

*obracím se na V*ás jménem pana Samuela Kanea, který si přál, abych *V*ás seznámila s právě spuštěným výběrovým řízením na pozici vedoucí stylistky potravin ve společnosti Kane Foods.

Nástupní plat na této pozici by byl 85 tisíc dolarů ročně se všemi obvyklými benefity. Pokud máte zájem se o této příležitosti dozvědět více, ozvěte se, prosím, co nejdříve.

S přáním všeho nejlepšího

Charlotte Westbrooková, výkonná asistentka pana Parkera Kanea

Pan Parker Kane. Když Arlie uviděla toto jméno, málem zprávu smazala. Vybavila si patriarchu rodiny Kaneů až do nesmírně znepokojivých detailů. Jeho chladně ocelový pohled. Jeho protáhlý, věčně zamračený obličej. Vynalézavé způsoby, jimiž jí dával najevo, že jako dcera rodinné kuchařky je pro něj podřadná osoba.

Ale *Samuel* Kane, to byla úplně jiná záležitost.

Nejstarší, byť o pouhou hodinu, z Kaneových sourozenců, byl knihomol, který se nyní stal generálním ředitelem.

To jméno, spolu s „pokud byste měla zájem se dozvědět víc", její zájem skutečně probudilo. Arlie si tu větu přečetla přibližně osmasedmdesátkrát. Nebyla to jen samotná nabídka, co ji zaujalo, ačkoli se nabízená pozice až znepokojivě shodovala s její kvalifikací. Lákalo ji především to, že by si každý měsíc nemusela vybírat, který účet zaplatí se zpožděním. Zaujalo ji, že by nemusela shánět brigády v luxusních restauracích, kam chodili lidé, kteří dokázali urážet i svými lichotkami.

Měla zájem si znovu poskládala trosky života, který se jí úplně rozpadl. Poslední půlrok byla totální katastrofa.

„Zdá se, že se pan Kane o pár minut opozdí," informovala ji Evelyn. „Mám vám vyřídit, že se upřímně omlouvá."

Jako kdyby byl nějaký Kane někdy schopen upřímnosti.

Její letmá setkání s Masonem Kanem, Samuelovým dvojčetem, ji o tom rozhodně poučila. Přitažlivý a oblíbený Mason jí byl v patách od chvíle, kdy překročila práh soukromé školy, kam všichni chodili. Úspěch patřil na akademii Lennoxe Finche k velmi ceněným ctnostem. Někteří studenti této střední školy lámali rekordy v atletice. Jiní byli zapsání v síni slávy.

Arlie se mohla pyšnit jedinou trofejí ve všeobecné snaze být nejlepší. Byla jedinou ženou, která dokázala odolat kouzlu Masona Kanea. Čtyři dlouhé roky ji zval na rande stále vynalézavějšími způsoby a pokaždé jej odmítla. Po celou tu dobu poutal Arlienu pozornost plachý Samuel, do něhož byla zoufale zamilovaná.

„Žádný problém," ujistila ji Arlie. Sáhla do tašky a vytáhla kožené portfolio. Nepatrný záchvěv hrdosti uvolnil úzkostné sevření jejích rtů, když listovala lesklými fotografiemi z kuchařek, časopisů a digitálních reklam.

Sklenice ledového čaje se žízeň probouzejícími kondenzovanými kapkami na skle. Dokonale propečené

steaky, vábivě růžová šťáva, roztékající se na lesklých bílých talířích. Zářivá zeleň pečené brokolice s krystalky mořské soli rozsypanými jako okvětní lístky na jejich svěžích růžicích.

Kdysi v tom byla dobrá. Byla to dvojitá výzva, napřed jídlo připravila, naaranžovala a pak jej sama vyfotila. Ta myšlenka byla uklidňujícím balzámem na ještě otevřenou, bolavou ránu, kterou jí způsobila ztráta vysněné práce.

Ránu o to hlubší, že si ji přivodila sama.

„Pan Kane je připraven vás přijmout." Evelyn obešla recepční desku a jemným úklonem hlavy naznačila, že ji má Arlie následovat Společně pak spěchaly chodbou k dalšímu výtahu, kde Evelyn přejela čipovou kartou po černém panelu a stiskla jediné tlačítko. Cesta vedla jen nahoru.

„Tak jsme tady." Evelyn podržela dveře výtahu a nechala Arlie vystoupit jako první. Legendární pětadvacáté patro vypadalo spíš než kancelář jako podkrovní byt. Dřevěné parketové podlahy, tkané perské koberce. Vitríny plné uměleckých předmětů.

Přímo proti výtahu viselo nástěnné zrcadlo ve zlaceném rámu, přímo nad stolem se sbírkou fotografií. Arlie při pohledu na ně zachvátila vlna nostalgie tak silná, že se jí podlomila kolena. Kaneové skákající na koni, pózující s čistokrevnými psy, držící nad hlavou bezvládné kachny a divoké husy. Všichni tři sourozenci Kaneovi seřazení před obřím kamenným krbem v hale *Fair Weather Hall*.

Arlie jako jedináčka vždy lákala představa sourozenců. Když se na ten obrázek dívala, i teď pocítila tu touhu. Vzpomněla si, jak jí zesnulá paní Kaneová vysvětlovala, že jejich jména vybírala podle svých oblíbených detektivek. Marlowe, její jediná dcera a dvojčata: Mason a Samuel.

A tady byl. Samuel Kane, kterého poznala, když jim oběma bylo třináct. Zelenooký, tmavovlasý, zachmuřený

chlapec s brýlemi s kovovými obroučkami, který stál vždy dobrý metr od svého bratra a sestry. Arlie by vsadila svůj Nikon D6, že levá ruka, která Samuelovi záhadně chybí, skrývá za zády knihu.

„Slečno Banksová?" Evelyn se došla do poloviny chodby, než si uvědomila, že se Arlie opozdila.

„Moc se omlouvám," řekla Arlie a rychle spěchala, aby ji dohnala.

„Kancelář pana Kanea," oznámila Evelyn, než přesně třikrát zaklepala na velké dřevěné dveře.

„Vstupte," nařídil tlumený hlas za zavřenými dveřmi s podivnou směsí rozechvělosti a rozhodnosti.

Žaludek Arlie poskočil v sebevražedném saltu, zatímco Evelyn opatrně stiskla zdobenou kliku a nakoukla dovnitř. „Máte tu slečnu Banksovou." Evelyn Norrisová ustoupila stranou, a ještě jí povzbudivě stiskla loket, než za ní zavřela dveře.

Srdce jí naráželo do žeber jako lapený pták, když Arlie vešla a uviděla Samuela Kanea stát vedle stolu velikosti vagónu. Pochopila, že si místo portfolia měla vzít ochranný amulet proti jeho kouzlu. Ve chvíli, kdy se jejich oči setkaly, se zapotácela.

Tisíckrát si tuhle scénu předem nacvičovala. Ale to jí teď vůbec nepomohlo. Samuel Kane, kterého si při těchto mentálních cvičeních vizualizovala, byl o něco starší verzí tichého, uzavřeného kluka, kterého znávala. Vysoký a štíhlý, možná s trochu prořídlými vlasy. V na míru šitém značkovém obleku.

S tím oblekem se trefila. Ale ne v tom, co se nacházelo pod ním. Sako měl na věšáku z leštěného mahagonu nalevo od stolu, což jí umožnilo neomezený výhled na bleděmodrou košili, která mu přiléhala k širokým, oblým ramenům a trupu zřetelně vypracovanému stovkami hodin v posilovně. Safírovou kravatu měl přichycenou lesklou zlatou sponou s motivem lva. Pod štíhlým pasem s koženým opaskem mu přiléhavé proužkované kalhoty obepínaly dlouhé svalnaté nohy. A jeho tvář…

Kdokoliv přišla na Fair Weather, aby pomohla matce s jídlem pro velkou hostinu, vymýšlela si důmyslné výmluvy, aby mohla alespoň na chvíli zahlédnout Samuela, který se s hromadou knih schovával v ústraní u starožitného stolu v rodinné knihovně.

Ze svého úkrytu sledovala, jak otáčí stránku za stránkou a v pravidelných intervalech si špičkou levého ukazováčku posunuje brýle na nose. Jako mladík vypadal poeticky citlivě s plnými smyslnými rty a výraznými lícními kostmi, když mu pramen tmavých vlasů padal do čela. Vlasy a rty zůstaly stejné, ale léta a pořádná dávka testosteronu mu zvýraznily bradu a dodaly jeho tváři nad naškrobeným límcem nebezpečně sebevědomou drsnost.

Kromě skutečných změn jeho rysů, vypadal Samuel, jako by každý kousek své touhy po poznání přetavil do hladové dravosti mrštného, bezohledného predátora.

„Arlie Banksová," řekl a obešel stůl. „Díky, že jsi přišla."

Neuvědomila si, že stále stojí jako zkamenělá ve dveřích, dokud k ní nezamířil rozhodnými kroky. Když byl natolik blízko, že Arlie zachytila vůni mýdla, vody po holení a nažehlené vlny, napřáhl k ní ruku.

Po chvilkovém zaváhání vložila svou malou, zpocenou dlaň do jeho dlaně, překvapená elektrickým výbojem, který jí vystřelil přímo do srdce, když jí stiskl ruku.

„Potěšení na mé straně," řekla a snažila se působit sebejistě a klidně, když se zadívala do jeho zlatozelených očí, které zdědil po své zesnulé matce. „Díky, že sis na mě vzpomněl."

„To jsem nebyl já…" Pokynul jí, aby si sedla do křesla naproti jeho rozlehlého stolu. Arlie se snažila ignorovat hořké zklamání a ztuhle se posadila. „… ale Marlowe." Samuel obešel stůl a vklouzl s nacvičenou lehkostí do vysokého koženého křesla.

„Aha," na víc se Arlie nezmohla. Marlowe Kaneová, o třídu níž a společensky o pár úrovní výš než Arlie, ji během střední školy většinou ignorovala. Nějaký čas po

vysoké, Arlie překvapila, když ji požádala o spojení na jedné pracovně zaměřené sociální síti.

Naprosto ji šokovalo, když zjistila, že Marlowe opustila své povrchní zájmy, vystudovala obchodní administrativu a stala se podnikovou účetní v Kane Foods International.

„Zmínila se mi, že jsi byla uměleckou ředitelkou *Gastronomie* a nedávno jsi odtud odešla."

Malá kapka studeného potu se plazila jako nevítaný hmyz Arlie dolů po žebrech, zatímco se tiše modlila, aby se neptal na další podrobnosti. „Přesně tak."

Samuel se na židli naklonil dopředu, světlo z francouzských oken za ním pozlatilo vršek jeho tmavých uhlazených vlasů. „Proč jsi odešla?"

DRUHÁ KAPITOLA

Samuel Kane vydělal pro Kane Foods miliony dolarů tím, že uměl číst v lidské mysli. Záškub obočí, zachvění rtů, nervózní pohled stranou, to vše byly známky slabosti. Slabosti, které je možné využít.

Právě teď prozrazovaly rysy Arlie Banksové vnitřní boj enormních rozměrů. Po pravdě řečeno, odhadnout její reakce bylo pro něj těžší, než předpokládal. Snažil se přesvědčit sám sebe, že to nejsou její velké nebesky modré oči, které mu brání v soustředění. A už vůbec nechtěl dávat prostor nevysvětlitelnému nutkání vytáhnout jí sponky z uhlazeného drdolu, aby se podíval, jestli se jí světlé vlasy stále ještě rozlévají po zádech tak jako kdysi, když jim bylo sedmnáct. Ne, tím to rozhodně nebylo.

„Proč jsem odešla z *Gastronomie*?" zopakovala v očividné snaze získat čas. Oči se jí o kousek rozšířily, kousla se do spodního rtu takovým způsobem, že se Samuelovi najednou zdály kalhoty příliš těsné v rozkroku.

Má strach. Pronikal i skrze její parfém, který byl podivně omamnou směsí divokých květin, deště a hedvábí.

„Mezi mnou a šéfem marketingu byly nepřekonatelné umělecké rozpory." Posunula se na židli a přitáhla si lem sukně ke kolenům.

Lže. Kdyby byl citlivější, možná by pocítil záchvěv provinilosti. Věděl, že se na to neměl ptát. Ne proto, že by ta otázka nebyla relevantní, ale protože mu na odpovědi nezáleželo. Arlie Banksová už byla předem přijata.

Už když vešla do jeho kanceláře, pochopil, že bude dokonalá.

Ne jako jejich hlavní aranžérka pokrmů, ačkoli jeho průzkum potvrdil, že je v tom velmi schopná, ale jako nic netušící návnada pro uskutečnění jeho plánu, jak vyšachovat svého bratra Masona z Kane Foods.

Důvod, proč to dělal, byl prostý ale zásadní: on se snažil firmu rozvíjet a Mason ji ničil. Dnešní ráno jej v tom jen utvrdilo. Mason se jako obvykle nedostavil, tentokrát na pohovor s Arlie, který měli v plánu vést společně.

Celých dvacet minut nechal Samuel čekat Arlie v hale a naštvaně seděl ve své kanceláři. Zatímco starožitné dědečkovy hodiny v rohu místnosti s tichým kovovým cvakáním odměřovaly čas, jeho lehké podráždění pomalu přerůstalo v ledový vztek.

Celý svůj život stále někde čeká na své dvojče.

Začalo to už v den, kdy se narodili. Samuel strávil první hodinu svého života tím, že si chladil své inkoustem popsané paty na ošetřovně, zatímco jejich rodiče a houf sester přemlouvali Masona, aby se uráčil dovléci se na svět. Na střední Samuel vždy po vyučování seděl za volantem jejich společného auta, zatímco Mason se prodíral houfem svých ctitelek a cestou je objímal a líbal.

Zrovna minulý týden to zas vyvrcholilo, když Mason nejenže přišel o půl hodiny později na schůzku s důležitým investorem, o nějž se Samuel dva roky ucházel, ale také se mu podařilo získat všechny zásluhy za zprostředkování obchodu. Vítězství, k němuž mu jejich otec nadšeně poblahopřál.

Stejně jako v mnoha podobných případech předtím. Některé věci se nikdy nemění. Ale Arlie Banksová se rozhodně změnila.

Dívka, kterou si pamatoval, když s nenuceným šarmem pobíhala po Fair Weather Hall. Křehká i energická. Bezstarostně nenáročná. Zcela nevšímavá k Masonovi, který jí stále nadbíhal.